

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

Et sandfærdigt og meget
forunderligt

Stort Miracel

Seer paa et Dreengs Barn/ som inde-
værende Aar er sødt udi Danskiger Werder ved
Danskig/ hvillet blev tre gange forandret for Præ-
sten ved Daaben førend det blev døbt/ som nærvæ-
rende Figur udviser/ og denne Viise udforlig
beskriver og forklarer/

Lilligemed hvad bemelte Barn talede og
spaaede førend det døde.

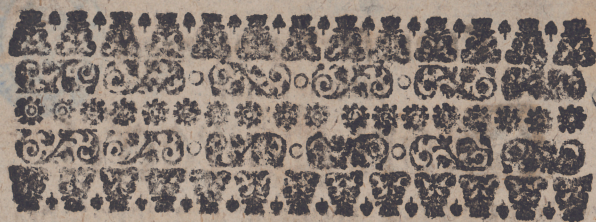
Viisen er Ord fra Ord som den Tydske der es
tryckt udi Danskig/ og siungis som:

Bil Gude vor H Erre en med os skaa re.

Lkbn] Tydske Blad 1720

V box 38: 1121

1.

I Verden meget høris der
I mange Aar og Dage/
Nu det som got og gabnligt
er/ Nu Modgang/ Dee og kla-
ge; Seg nu og noget her frem-
før/ Som mangenen Forun-
dring gjør/ Naar de det ret be-
tragter:

2.

Bed Dankig det passeret er
Som jeg nu aabenbare Udty-
delig for een og hver I Sand-
hed vil forklare: En Qvinde
kom

kom i Barsel-seng/ Og da hun
havde født en Dreng/ Lod ham
til Daaben bære.

3.

De strax det barn til Præ-
sten bar/ At hand det døbe skul-
de/ Men som det alt for andret
var/ da sagde hand tilfulde:
Hvad skal vel dette Lam med
daab/ Strax efter gief dend
gandste Haab Med barnet til
sin Moder.

4.

Da var det alt et Barn i-
gien/ Og ingen Lam at kiende/
de sagde og til Moderen/ Ved
Daaben/ hvad monn' hende:
Hun sagde: Tager Barnet
bort/

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

bort/Dg gaar dermed til Præ-
sten fort/Nu skal hand det nok
døbe.

5.
Der Præsten Barnet atter
fik Dg vilde det indlemme I
Daaben efter Christen fik/da
sig begyndte at fremme De
Faddere for i gestalt det Barn
en Karp var overalt/Dg Præ-
sten det en døbte.

6.
Saa bar de det til Moderen
Dg monne da forlange En
Ende/at de hiem igien Enhver
til sit kund' gange; Hun sag-
de: det viff døbis maa/ Det
er en Dreng da bliver saa/bær
det kun hen til Præsten; 7.

7.
Saa bar de Præsten Barnet
hen/Bad det at gibis Daaben
der om blev bedt med ydmog
Bøn Af gandske Fadder haa-
ben; Men da hand Barnet
toeg/ det strax Omvendt blev
til et Korne-Ar/ Hvor paa tre
staa har været;

8.
Den Præst gav Lyd/ og sag-
de her: Jeg vil det Barn nu
døbe/ Thi som tre Korne-Ar
det er/ Kand Svige en underlø-
be; Hvor paa hand døbte det
og snart/Dg Fadderne de med
en Kart Bar Barnet til sin
Moder.

9. Saa

9.
Saa snart de nu i Huuset
kom Og Sagen mon beskrive/
Og selv Forældrene fornam/
der's Barn var døbt i Live/
de kynte Barnet gladelig/Men
hør hvad ydermeere sig Med
barnet mon tildrage:

10.
Det Barn oploed da strax
sin Mund/ Og mon tilkiende
gibe: I gjorde ret i same stund
Imens jeg var i Live/ I som
tre Ar mig døbet har/ Thi med
et rig og frugtbar Aar I bli-
ver vist begabet;

11.
I dette Aar/ velsignis skal
Med Korn og megen Grøde/
De

De Huuse rommer endet Tal/
som familis ind tilføde; Men
var jeg bleven døbt et Lam/da
Krigen til hver Slegt og Stam
Sig havde hart indtrænget.

12.
Og da jeg var en Karpe/mig
Om I da døbt lod blive/ Een
Band-floed stor da skulde sig
Forstreckelig indgive; I den
sted saar I Roe og Fred Og
Guds Belsignelse dermed/det
givis hver tilkiende.

13.
Derpaa saa døbe Barnet
hørt Efter saa kort en stunde/
Forældrene de ey et Ord for
Frogt udtale kunde/ Og Sad-
der.

